DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

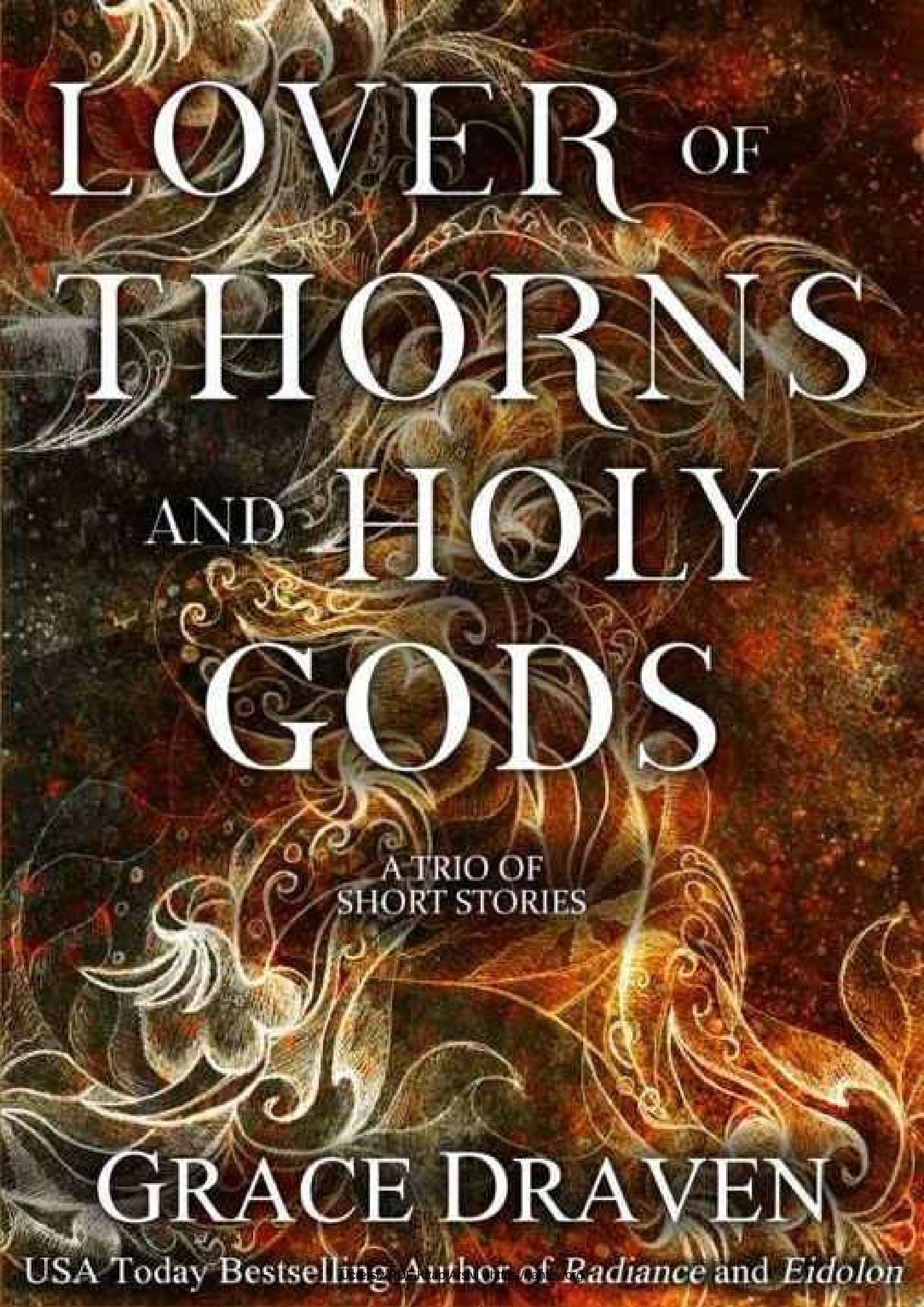
RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

LOVER OF THORNS AND HOLY GODS
A TRIO OF SHORT STORIES
GRACE DRAVEN
USA Today Bestselling Author of Radiance and Eidolon

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İçindekiler

Kapak
Başlık
Sayfası
Telif Hakkı
İthafı

Güçlü Kan Karga
Uyandı Bir Güven
Meselesi

Grace Grace
HakkındaAlso
by

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DIKENLERIN VE KUTSAL TANRILARIN

AŞIĞI

KISA ÖYKÜLERDEN OLUŞAN BIR ÜÇLEME

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

STRONG BLOOD - Telif Hakkı © 2015 Grace Draven CROW AWAKEND - Telif Hakkı© 2015 Grace Draven BİR GÜVEN MESELESİ - Telif Hakkı©2016 yazan Grace Draven

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve telif hakkı yasasının izin verdiği diğer ticari olmayan kullanımlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez.

Yayıncının Notu: Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün bir ürünüdür. Yer ve halk isimleri bazen atmosferik amaçlar için kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle veya işletmelerle, şirketlerle, olaylarla, kurumlarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı© 2015, 2016 Grace Draven

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Aşağıdaki kişilere en içten teşekkürlerimi sunarım:

Her zaman sabırlı editörüm Lora Gasway, her zaman doğru olanı yapar.

Dorothy Graves McEwan farklı kitaplarımdaki karakterlerin buluşmasını ve etkileşime girmesini istedi. STRONG BLOOD bu talebin sonucuydu.

Çalışmalarımı okuyan herkese. Umarım hikayeler size saatlerce eğlence getirir.

DİKENLERİN VE KUTSAL TANRILARIN SEVGİLİSİ kızım cesur Sophia'ya adanmıştır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

GÜÇLÜ KAN

"Bunun işe yarayacağından emin misin?" Louvaen, Ambrose' seslendi ama bakışlarını büyük salonun ortasında havada asılı duran parıldayan ışık portalından ayırmadı.

Büyücü ona sert bir bakış attı. "Hayır, ama Cinnia'nın Monteblanco'dan getirdiği kitaplardan topladığım sınırlı bilgilerle kısa sürede yapabildiğimin en iyisi bu."

Louvaen dikkatini yanındaki sessiz kocasına çevirmeden önce ona ters ters baktı. "Bu berbat bir fikir."

Ballard'ın ağzı kıvrıldı ve saçından bir tutamı avucunun içine alarak ipeksi tellerin parmaklarının arasından kaymasına izin verdi. "Louvaen, bu senin fikrindi."

"İşte bu yüzden korkunç," diye tersledi Ambrose ve Louvaen'in bakışına kendi bakışıyla karşılık verdi.

Ballard sürekli olarak karısı ve sihirbazının kırılgan barışlarına ne zaman son vereceklerini merak ediyordu. Onları koridorlardan birinde kelimenin tam anlamıyla birbirleriyle kavga ederken bulmayı bekliyordu. "Eğer bu eseri geri getiremezsek, yanıklık ektiğimiz her keten parçasını öldürecek."

Ketach Tor'un toprakları artık dünyanın geri kalanından gizlenmediğinden, malikânenin keten hasadının ticareti canlı ve kârlıydı. Bu yıl mahsulün üzerine çöken yanıklık, onu yok etmenin bir yolunu bulamazlarsa ağır bir kayıp yaşanmasını garantiliyordu. Ballard'ın kasası boş olmaktan çok uzaktı ama en iyi mahsulünü toptan kaybederek kasasını sarsma fikrinden hoşlanmıyordu. Yanıklığı yok eden büyülü bir eşyanın bedeli olarak pahalı bir mücevherden vazgeçmek onun buna değerdi, tıpkı işlemi tamamlamak için çıkacağı tuhaf yolculuk gibi.

Louvaen onun kolunu kavradı, güçlü yüz hatları asık ve sıkıntılıydı. "Dikkatli mısın? Sabah olmadan sağ salim ve tek parça halinde dönmeni bekliyorum, yoksa peşinden geçitten geçerim."

Ambrose başıyla onayladı. "Evet, mümkün olduğunca çabuk dön." Ellerini arkasında kavuşturdu ve masum bir takındı. "Eminim bunlar böyle bir zulmü hak etmeyen saygıdeğer insanlardır."

Ballard, Louvaen ellerini Ambrose'un boğazına dolamadan onu kollarının arasına aldı. Ambrose'un kucağında kaskatı kesilen Louvaen'in ağzı, Ambrose'un dudaklarına kondurduğu hafif öpücükler onu rahatlatıp Ambrose'un okşamalarına karşılık vermeye ikna edene kadar ekşi bir çizgi halinde sıkıştı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, akşamı onun kollarında yataklarında ya da Magda'nın mutfağındaki ateşin başında sıcak bir biranın ve ailesinin arkadaşlığının tadını çıkararak geçirmeyi tercih ederdi.

"Boşuna endişeleniyorsun," dedi ona ve güvencesini şu sözlerle noktaladı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Elini kadının sırtında yavaşça gezdirdi. "Mesajı açıktı ve ihtiyacımız olan şey onda var. Hoş ve makul bir adama benziyor."

Ambrose ofladı pufladı. "Kabul edilebilir ve makul mü? Kan bağı ve onun atası düşünüldüğünde, bundan şüpheliyim."

"Ambrose," diye uyardı Ballard ve büyücü omuz silkince kaşlarını çattı.

Louvaen'in uzun boyunun vücuduna baskı yaptığını hissetmek dikkatini dağıtmıştı,

ve Ambrose'un yüzünü boynuna gömüp kulak memesinin hemen altındaki hassas noktayı öptüğünde Ambrose'un varlığını hemen unuttu.

"Sen dönene kadar salondan çıkmayacağım. Bana söz ver," fısıldadı saçlarına.

Kızın gözlerine bakabilecek kadar geriye eğildi - sıcak kül grisi. "Sana söz veriyorum." Gülümsedi. "Ve senden güzel bir selamlama bekliyorum. Tercihen kıyafetsiz."

Gözbebekleri büyüdü ve burun delikleri burnunun sivri ucunu belirginleştirdi. "Memnuniyetle."

"Ve ben Ambrose'u öldürme." "Bu benden

çok şey istemek olur."

Ballard kıkırdadı ve geçide dönmeden önce ona sert bir öpücük verdi. Geçidin altın rengi ışığı titreşerek onu geçmeye ve diğer taraftaki bilinmeyeni keşfetmeye çağırıyordu. Şimdi Louvaen'in yanında duran Ambrose'a baktı. İkisinin de yüzünde aynı endişeli ifade vardı. Ballard başını salladı. "Sabah beni arayın," dedi ve geçitten içeri adım attı.

Işık canlı bir şeydi, tıpkı bilinçli bir okyanusun gelgiti gibi. Işıltı dalgaları onu bildiği dünyadan ve zamandan bir zamana taşıyarak sessiz bir orman koruluğunun sığınağına bıraktı. Sık yapraklı ağaçlardan oluşan bir küme geçidi koruyor ve girişini gizliyordu.

Ballard, sakat bacağına keskin bir acı saplanırken tökezledi. Doğruldu ve oturup yönünü bulmak için kısa bir kaya çıkıntısına doğru topallayarak ilerledi. Gönderilen mesajda açıkça işlenmiş bir harita vardı ve tünediği yerden, buluşma yeri olarak işaretlenmiş halk evinden çıkan dumanı gördü.

Kendisi yokken geçidi gözden saklamak için Ambrose'un büyülerinden birini çağırdı ve görünüşünü kontrol etti. Giydiklerinin burada yaşayan insanların arasına karışıp karışmayacağını kimse tahmin edemezdi ama varlığının en üstünkörü fark edilmesinden daha fazlasını getirecek kadar uzun süre kalmaya niyeti yoktu. Basit bir tunik ve pantolon, sağlam ayakkabılar ve kaba yünden dokunmuş gevşek bağcıklı bir çiftetelli. Üzerinde zenginliğine işaret edecek ya da onu hırsızlar için bariz bir hedef haline getirecek hiçbir şey yoktu. Taşıdığı silahları gözden uzakta sakladığı bıçaklarla sınırlandırmıştı. Onlarda da en az bir silahta olduğu kadar ustaydı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kılıç ve saldırmayı düşünen herhangi bir haydut hoş olmayan bir sürprizle karşılaşabilir.

Halkevi, Ketach Tor'a at sürme mesafesindeki köylerde ya da Louvaen'in Monteblanco kasabasında bulabileceği herhangi bir yer gibiydi. Yapının etrafındaki zemin, at arabası tekerlekleri, at ve öküz toynakları tarafından kazılmış çamurlu bir bataklıktı. Girişin her iki tarafına çamurla kaplanmış çizmeler dikilmiş, demir çiçekler kirli saman yığınlarıyla örtülmüştü.

Meyhaneye girdi ve gözleri ten rengi iç mekâna alışana kadar gözlerini kırpıştırdı. Müşterilerin başlarının üzerinde bir pus halinde asılı duran kesif duman, pipo kâselerinden dallar halinde yükselen daha hoş kokulu dumanla hayalet dansları yapıyordu. Burası küf, yağ ve çok sıcak bir ortamda bir arada oturan çok sayıda yıkanmamış beden kokuyordu.

Ballard'ın tanışmak için dünyaları aştığı adam bir köşedeki küçük masada tek başına oturuyordu. Kıpkırmızı pelerini herhangi bir gösterge ise, kalabalığa karışmak konusunda en ufak bir endişe duymuyordu. Yarı karanlıkta bile, parlak renk cümbüşü bir işaret feneri gibi göze çarpıyordu ve Ballard elinde haritasıyla ona doğru topallayarak ilerledi.

"Neith'li Silhara mı?" diye sordu masaya ulaştığında.

Diğer adam başını salladı ve Ballard'ın uzattığı kolu kavramak için ayağa kalktı. Uzun boylu, sırım gibi, sert yüzlü, aynı sertlikte siyah gözlü ve siyah saçları arasında şaşırtıcı beyaz çizgiler olan Silhara, Ballard'ın hayatı boyunca karşılaştığı kitapsever, bazen de dağınık fikirli büyücülere pek benzemiyordu. Odaklanmış ve büyü sanatlarında son derece yetenekli olan Ambrose bile onun yanında sönük kalıyordu. Bu adamdan güç akıyordu. Bir büyücüyü her zaman tanıyamayabilirdi ama Ballard bir savaşçıyla karşılaştığında onu tanırdı ve bu adamın büyüsünün savaşta birden fazla kez kullanıldığından şüphelenirdi.

"Sen Ballard'sın..." Silhara durakladı ve başını eğdi. "Unvanınızı nasıl telaffuz ediyorsunuz?"

Konuşurken sanki dişlerini birbirine geçiriyormuş gibi, sözcükleri ısıran boğuk bir sesi vardı. Ballard, Silhara'nın boğazını çevreleyen beyaz bağ izine dikkat etti. "Day-so-va-tare," dedi.

Silhara karşısındaki sandalyeyi işaret etti ve Ballard oturunca yerine geçti. Silhara konuşmadan önce iki adam bir süre birbirlerine baktı. "Bir kılıcın ağırlığını ne zamandır biliyorsun?"

Ballard filizlenmekte olan gülümsemesini bastırdı. Görünüşe göre büyücü de onunla aynı içgüdüye sahipti. "Yürüyebildiğimden beri sanırım."

Servis yapan hizmetçi kız, elinde yüklü tepsisi ve kalçasını eğerek masalarına doğru ilerledi. Her iki adama da kara dişli bir gülümseme verdi. "Bu güzel günde size ne ikram edebilirim?" Ne Ballard ne de Silhara yemi yutmayınca sahte gülümseme eriyip gitti. Silhara tepsinin üzerinde dengesiz bir şekilde duran, taşmış bira fıçılarından ikisini gösterdi. Onları masaya vurdu, ağızlarından köpükler döküldü ve daha fazla uzatmadan adamın uzattığı parayı aldı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Yorum yap.

Ballard koyu kıvamlı ve mayalı biranın tadına baktı ve karşısındaki adama çok fazla bakmamaya çalıştı. Bu çok zordu. Bilinçsizce tanıdık bir şeyler aradı, aradan geçen onca neslin benzerlikleri ortadan kaldırmış olacağını bile bile. Dudakları kıpırdadı. Belki hepsi değil.

Bazı özellikler nesilden nesile inatla devam etti.

Silhara da onu aynı izledi. "Büyücünüz geçit gibi bir çağrıyı yaratmak için çok çalıştı ve siz de ülkenizde kolayca bulunabilecek bir şeyi aramak için uzun bir yol kat ettiniz."

"Doğru, ama bulduğumuz kayıtlar başka hiçbir büyünün sizin yarattığınız kadar iyi çalışmadığını söylüyordu. Keten kaybını karşılayabilirim ama bunu yapmamayı tercih ederim ve mesajda okuduğunuz gibi nedenlerim de kişisel."

Dil akıcı bir şeydi, özellikle de uzun bir zaman diliminde, ama Ambrose'un çeviri konusundaki becerisi eşsizdi ve Ballard ile Silhara'nın birbirlerinin mesajlarını anlayabilmelerini sağladı.

"Yine de yalnız geldin." Silhara'nın kaşları çatıldı.

Ballard omuz silkti. "Ben temkinli bir adamım. Geçitten geçtikten sonra neyle kim bilebilirdi ki? Gördüğüm kadarıyla siz de yalnızsınız."

Diğeri de onun hareketini taklit etti. "Senin ihtiyatlı yapına bir şey diyemem ama ben karımın sağlığını sık sık riske attım. Bu yüzden de yalnızım." Birasından biraz içti ve başını salladı, ağzında yarım bir gülümseme belirdi. "Adımın bu kadar uzun süre yaşayacağını kim bilebilirdi? İş yapalım mı?"

Paha biçilmez bir yakut karşılığında büyülü bir taş ve pazarlık yapıldı. Ballard, eser ve ödemeyi içeren çantalar el değiştirirken kendilerine doğru yönelen ve oyalanan birçok bakışı kaçırmadı. "Buradan çıkmak için savaşmamız gerekecek mi?"

Silhara başını salladı. "Bana saldırmanın son aptalca hareketleri olacağını biliyorlar. Ve sende öyle bir bakış var ki, sahip olduğun şeyin bu riske değip değmeyeceğini düşünmek için beni bile durdurabilirsin." Siyah dişli hizmetçinin dikkatini çekti ve onu masalarına doğru salladı. "Artık işimiz bittiğine göre, biraz kalacak mısınız? Peleta'nın Ateşi'ni denemeden hayat iksirini tatmış ."

Birkaç dakika sonra Ballard nefesini tuttu ve sulu gözlerle içki arkadaşına baktı. "Tanrıların kanı," dedi hırıltılı bir nefesle ve önündeki küçük fincana baktı. "Buna neden Ejderha Sidiği dediklerini anlıyorum. Sanırım az önce iç organlarımı pişirdim." Sadece arkasındaki yanık izlerini değil, karnında fokurdayan ateş gölünü de soğutmak için yeniden doldurulmuş tankardından bira içti.

Silhara'nın tepkisi de onunkine benziyordu; bir soluk, gözyaşları ve masayı sallayacak kadar sert bir vücut titremesi. Ballard gibi o da ateşli içkiyi bir ağız dolusu soğuk birayla kovaladı. Şişeyi havaya kaldırdı. "Bir tane daha?" dedi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Testere dişleri gibi sert bir ses çakılların üzerinde sürükleniyordu.

Ballard başıyla onayladı. "Tutumlu olma."

Dördüncü rauntta, görüşünün kenarları bulanıklaşmış ve boğazı, midesi olan cehenneme giden volkanik bir yol haline gelmişti. Silhara'nın uzattığı sıvı ıstırap şişesini elinin tersiyle itti. Peleta'nın Ateşi'nden bir yudum daha alırsa ya ölecek ya da masanın altında kendinden geçecekti. Büyücü neredeyse boş şişeyi yana kaydırdı ve Ballard onun yüzünde beliren rahatlama ifadesini hayal bile edemedi.

Silhara odayı incelemek için döndü. "Sarhoşken kavgada ne kadar iyisin?"

Ballard'ın bulanık görüşü anında keskinleşti ve kambur pozisyonundan doğruldu. "Ayık olduğumdan daha iyi. Neden?"

"Sadece merak ettim." Silhara sandalyesinde arkasına yaslandı ve tankardını göbeğine . "Topallaman nasıl oldu?"

Büyücünün ilk sorusuna hâlâ şüpheyle yaklaşan Ballard, bakışlarını yavaşça odadaki diğer sakinlerden ayırdı. "Karım beni vurdu."

Silhara'nın kahkaha tufanı gözlerinin oluşan karga ayaklarını havalandırdı. "Öyle mi? Adım atma şekline ve bacağını tercih edişine bakılırsa, yara kalçanın yukarısında. Taşaklarını mı hedeflemişti?"

"Kafam." "?"

Ballard eğlenerek homurdandı. "Boynuma bağlı olan."

"Şansına kötü nişan almış."

"Gerçekten."

Silhara'nın sert yüz hatları dalgınlaştı. "Onun adı ne?"

Ballard'ın zihninde siyah saçların ve asla güzel olamayacak kadar güçlü bir yüzün puslu görüntüsü . "Çok güzel," dedi. Gözlerini kırpıştırdı. "Louvaen," diye düzeltti. "Adı Louvaen."

Başka bir hizmetçi elinde bir sürahiyle onlara yaklaştı ve biralarını doldurdu. Silhara sorularına devam etti. "Ruhlu bir kadın mı?" "Hem de çok, gerçi

sihirbazıma sorsanız daha az iltifat ederdi.

Onu. Ona cadaloz ve zampara diyor. Bazen haklı olarak öyle." Ballard birayı içti, hâlâ iltihaplı iç organlarını dumanı tüten bir harabeye dönüştürmeyi umuyordu. "Başka türlüsünü istemezdim." Silhara'nın kara gözlerindeki kıvılcım ya bir onaydı ya da sadece sarhoşluğun parıltısıydı; hangisi olduğundan emin değildi.

"Peki ya eşiniz?" diye sordu. "Kayıtlarda adı geçiyor. Martise mi?" Silhara

tankardını selamlamak için kaldırdı. "Derin bir asaletin sessiz yaratığı. Tabii ağzıma sokmaya ya da kafamı tavayla ezmeye çalışmadığı zamanlarda." Ballard tankardına tükürüp burnuna ve yanaklarına köpük sıçratırken sırıttı. "Ona Louvaen'den bahsedeceğim. Sanırım onaylayacaktır."

Ballard yüzündeki bira köpüğünü koluyla sildi. "Burada

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Onun hakkında çok şey söylendi, en çok da senin hakkında."

Diğer adam iç çekti. "O olmasını tercih ederdi. Peki bu kitaplar benim hakkımda ne diyor?"

"Bir sapkın ve olduğunuzu, sadece bir tanrıyı yenerek kurtulduğunuzu."

"Kefaret kısmı hariç çoğunu doğru anladılar." Silhara gözlerini devirdi. "Kefaret, bu yakıştırmalardan pişmanlık duyduğumu ya da onlar için özür dilediğimi ima ediyor. Sizi temin ederim ki öyle bir şey yapmıyorum."

Birlikte geçirdikleri kısa süre içinde Silhara'nın karakteri hakkında edinebildiği kadarıyla, Ballard öyle olsaydı çok daha fazla şaşırırdı. Kargaların Efendisi gibi aşağılayıcı bir unvana sahip olan bu adam ona pek de özür dileyecek biri gibi gelmemişti.

Silhara, Ballard'ın Louvaen'le olan hayatı hakkında sorular sorarken ve Martise ile evleri olarak adlandırdıkları köhne malikâne hakkında kendi hikâyelerinden birkaçını anlatırken, aralarında üç sürahi bira daha bitirdiler. Ballard, Ketach Tor'a döndüğünde Louvaen'e aktarabilmek için ayrıntıları hatırlaması için dua etti.

Louvaen. Aniden ayağa kalktı ve etrafında yavaşça dönmesini durdurmak için masanın kenarını kavradı. Sarhoşluğunun etkisi azalmıştı ama hâlâ saç çizgisine kadar sarhoştu. Karısı fazla içtiği için onu öldürmeyebilirdi ama geç kaldığı için kafasını yatak odalarının duvarına asardı. "Geri dönmeliyim," dedi arkadaşına.

Silhara ayağa kalktı ve görünüşüne bakılırsa ayakları da pek sağlam basmıyordu. "Kapıya kadar size eşlik edeceğim."

Kapıya doğru ilerlediler, Ballard'ın sırtı geçerken bir düzine bakışın ağırlığıyla diken diken oldu. Silhara'ya sarhoşken de ayıkken olduğu kadar iyi dövüştüğünü söylediğinde abartmamıştı. Gerekirse uykusunda bile dövüşebilirdi ve şimdi damarlarında bir fıçı bira ve bir şişe Ejderha Sidiği dolaşırken bunu yapmak zorunda kalabilirmiş gibi görünüyordu. Elleri rahatça vücuduna , gizli bıçakları kolayca ulaşabileceği bir yerde duruyordu.

Silhara'nın daha önce ona temin ettiği gibi, endişelenmesine gerek yoktu. Büyücü eşikte durakladı, havada karmaşık bir desen çizdi ve odadaki her müşteri hareketin ortasında dondu kaldı. Ballard daha önce hiç böyle bir şey görmediğinden emin bir şekilde hayretle baktı. Bu çok güçlü bir büyüydü. Ambrose böyle bir büyüyü benzer bir kolaylıkla yapabilmek için sağ kolunu ve muhtemelen bir bacağını bile verebilirdi.

Silhara sırıttı ve onu kapıya doğru itti. "Kara bir büyü. Conclave tarafından yasaklandı, bu nedenle favorilerimden biri. Geçidinize ulaştığımızda kaybolacak ve o zamana kadar umurumuzda olmayacak."

Öğleden sonra yerini akşama bırakmıştı. Yıldızlarla kaplı ve dolunayın gümüşleştirdiği gökyüzü üzerlerinde sıralanırken, ormanın içi gece avcılarının yükselişiyle hışırdadı. Ballard, Ambrose'un ona verdiği büyüyü okudu ve geçit bir ateş böceği zerresinden ışıklı bir kapıya dönüştü.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

onu buraya getirdi ve evine geri götürecekti.

Silhara onu ilgiyle inceledi, yerin hemen üzerinde süzülürken her iki tarafını da görmek için yavaşça daire çizdi. Ballard'a döndü, portalın ışığının gölgeler ince yüzünü çukurlaştırıyordu. Ağzı sert çizgilerle aşağı doğru çekildi. "Döndüğünde büyücünün bu geçidi sadece kapatmakla kalmayıp yok ettiğinden emin ol. Bu tür şeylerin iyi huylu başlayıp hayal edebileceğinizden daha hızlı kötü huylu hale gelebileceğini acı bir deneyimle öğrendim."

Ballard başını onaylarcasına eğdi. Ambrose da geçidi ilk yarattığında aynı şeyi söylemişti. Silhara'nın uzattığı kolu sıktı. "Yardımın ve bira için teşekkür ederim."

"Peki ya Ejderha Sidiği?" Silhara'nın sorusunda alaycı bir eğlence vardı.

"Bunu ." Eğer Ballard'ın midesindekiler aşağıya inmezse, büyücüye teşekkür etmek yerine ona lanet okuyacaktı.

Silhara eğildi. "İyi yolculuklar ve karınıza söyleyin..." Tereddüt etti. "Louvaen'e onu düşüneceğimi söyle. Sık sık. Martise de öyle."

Ballard selamına karşılık verdi. "Aynı şekilde."

Geçitten içeri adımını attı ve daha salonda ayakları yere basmamıştı ki göğsüne çarpan bir ağırlık neredeyse ayaklarını yerden kesecekti. Mide bulantısı protesto için kaburgalarına çarptı.

"Geç kaldın!" Louvaen hırladı ve boğucu bir sarmaşık taklidiyle kollarını ve bacaklarını onun etrafına sarmaya başladı.

Dik durmayı ve ikisini de yakındaki ocağa fırlatmamayı başardı. Midesi sakinleşmeyi reddediyor ve panik yüzünden alnından terler boşanıyordu. Louvaen bir nefes çekti ve onu vücudundan soyma zahmetinden kurtardı.

Geri adım attı ve dar bakışlarla onu süzdü. "Sen cupshot musun?"

Ambrose mutfaktan çıkıp onun yanında durdu. "Kimin umurunda?" Louvaen'in suçlamasını yineledi. "Geç kaldın. Neredeyse öğlen oldu. Eseri aldın mı?"

Ballard dik ve midesini boğazından uzak tutmaya odaklandı. İçinde büyülenmiş taş bulunan çantayı ceketinin cebinden çıkardı ve gösterişli bir hareketle sundu. "İstediğiniz gibi."

Kendini ters yüz etmenin eşiğinde hissetmemeyi diledi. İnatçı sihirbazı ve karısının hayal kırıklıklarında mükemmel bir uyum içinde oldukları muhteşem andan çok daha fazla keyif alacaktı.

"Bu bir kaya," dediler hep bir ağızdan.

Ballard iç çekti. "Bunun bir taş olduğunu biliyorum ama yine de ihtiyacımız olan obje o." Safranın uyarıcı yanması boğazından yukarı süzüldü. "Eğer daha fazla konuşmak ya da ayakta kalmak zorunda kalırsam kusacağım."

İkisi de sanki Ballard onlara ateş topu fırlatmış gibi sıçrayarak uzaklaştı. Ambrose, geçidi yok edeceğine söz vererek Ballard'ın elindeki taşı kaptı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ballard'ı karısının şefkatli merhametine terk etmeden önce büyülü eseri daha sonra kullanmak üzere sakladıktan sonra. Louvaen temkinli ama kararlı bir şekilde ona merdivenleri çıkmasında yardım etti ve hıçkırık tutması halinde çok sayıda, özellikle de korkunç ölüm tehditleri savurdu. Bir aksilik çıkmadan yatak odalarına ulaşmayı başardılar.

Ballard yatağın üzerine yığıldı ve yan tarafına yuvarlandı. Karanlığın odanın dönüşünü yavaşlatmasını umarak gözlerini kapattı. Soğuk ve sert bir şey yanağını dürttü ve yüzünün yanında bir kase bulmak için gözlerini bir kez daha açtı.

Louvaen ona sempatik bir yarım gülümseme sundu. "tutamazsan diye." Louvaen adamın nemli alnını okşadı ve saçlarını taradı, eli adamın teninde serindi.

Göz kapakları yarıya indi. Uzanıp tek parmağıyla solgun yüz hatlarını çizdi, elmacık kemiklerinin yüksek kıvrımını ve burnunun kemerli köprüsünü belirledi; siyah saçların çerçevelediği unutulmaz bir yüz

Ballard dilinin ucunu dudaklarının üzerinde gezdirdi ve birkaç kelime söyleme riskini aldı. "Sanırım sana hayrandı. Güçlü bir kandan gelen güçlü bir adamdı." Louvaen'in şaşkın bakışlarına gülümsedi. "Sayısız nesil geçebilir ama bazı özellikler asla kaybolmaz. Güçlü kan -ve burunlar- dışarı çıkar."

Karısının "eğer burnum hakkında senden bir söz daha duyarsam, seninkini ikinci kez kırarım" uyarısıyla uykuya daldı.

Ah, bu kadına nasıl da tapıyordu.

~END~

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

CROW UYANDI

Silhara hokkanın hortumunu sertçe çekti ve ciğerlerinin patlayacağını düşünene kadar dumanı ve paniği içinde tuttu. Karısı ölüyordu; bundan emindi.

Pencerenin önünde durdu ve Yozlaşma denen tanrının yok ettiği korunun küllerinden doğan yeni portakal bahçesine baktı. Kış Neith'i ve çevresindeki tüm ovaları sıkı sıkıya kavrıyordu. Bir kar tabakasıyla örtülmüş fidanlar, kendilerini çevreleyen uzak taş duvara doğru sıra sıra dizilmiş nöbet tutuyorlardı. Silhara'nın aksine, kar tanelerini küçük kasırgalara dönüştüren kırılgan rüzgârda titriyorlardı.

Kargaların , kışın soğuk ısırığını açık pencereden içeri girerken görmezden geldi ve çalışma odasında yanan ocağın yaydığı yetersiz ısıyla savaştı. Rüzgâr fısıldıyor ve alay ediyor, Silhara ağızlıktan her duman çektiğinde hokkanın su suyun fokurdayan dansına ayak uyduruyor, nefeslerini hayalet gibi parçalara ayırıyordu.

Şimdilik kendi evinde bir sürgündü; Anya adında güzel bir fahişenin Martise'e baktığı ve sessiz bir Gurn'un kapıyı ona karşı koruduğu, yatak odasından uzak bir odaya gönderilmişti. İlk başta gitmeyi reddetmiş, çatık kaşlı Anya kapıyı gösterip dışarı çıkmasını emrettiğinde parmak uçlarında tehditkâr yaylar halinde şimşekler çakmıştı. Gurn'ün en sevdiği yatak arkadaşını yerde bir yanık izine dönüştürmesine ramak kalmıştı ki Martise'in daha nazik ricası onu durdurdu.

Kül rengi ve boş gözlerle yataklarına büzüldü ve gözlerine ulaşmayan solgun bir gülümseme verdi ona. "Lütfen Silhara," dedi yumuşak bir sesle. "Volta atmanın ve herkese hırlamanın bir faydası yok. Beni Anya'yla birkaç dakika yalnız bırak. Onu buraya çağırmanın bir nedeni vardı. Ona güvendiğine emin misin?"

Silhara daha fazla tartışmadan teslim olmuştu. Başucunda diz çöktü ve onun elini sıktı. Kızın parmakları onun avucunda buz tutmuştu. Bir iblis kral ve tutsak bir kadının yaşadığı yarı-yaşam dünyasından Neith'e dönmelerinden bu yana geçen haftalar içinde kadın solmuştu. En doğru tanım buydu.

Anya'nın soğuk avucunu öptü ve battaniyeyi omuzlarına daha sıkı sarmak için çekiştirdikten sonra ayağa kalkarak Anya'ya dik dik baktı. "Seni neden çağırdım ki?" diye tersledi.

Narin siyah bir kaş kalktı ve Anya'nın meydan okuyan ifadesi yumuşadı. "Çünkü bana güveniyorsun. Ve notunda da söylediğin gibi, bir kadın başka bir kadının sağlığını bir erkeğin anlayabileceğinden çok daha iyi anlayabilir. Bana biraz zaman ver. Ben şifacı değilim ve eğer neden hasta olduğunu bulamazsam - ki şüphelerim var- sana bir tane çağırmanı söylerim. O zamana kadar . Patlamayı bekleyen bir fırtına bulutu gibi yatağının üzerinde gezinerek ikimize de iyilik yapmıyorsun."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Köhne merdivenlerden inerek birinci kata ve çalışma odasının soğuk izolasyonuna çıktı. Pencerenin panjurlarını açıp içeri soğuk bir hava üflemek, düşüncelerini tıkayan boğucu korkudan kafasını biraz olsun arındırmıştı. Çalışma odasının etrafına dağılmış kitap ve parşömenlerdeki gizemli bilgiler ona yardımcı olmamıştı ve onları okuduğu takdirde ortaya çıkarabilecekleri her şeyi hatırlayacak kadar uzun süre odaklanabileceğinden şüpheliydi. Bunun yerine, yavaş bir dumanın tanıdık rahatlığına döndü.

Burnuna gelen matal kokusu dehşetin keskin kenarlarını köreltmiş olsa da, hızla akan düşüncelerini yavaşlatmak için hiçbir şey yapmadı. Martise'i bir kadın suretine dönüştüren hastalık her neyse, onu durduracak gücü yoktu. Büyülerin hiçbir etkisi yoktu, onun için hazırladığı iksirlerin de -eğer Martise iksirleri bir saniyeden fazla tutmayı başarabilirse-.

Ona göre bir lütuftan çok bir lanet olan kendi Yeteneği onu terk etmişti. Normalde ikna çabalarına yanıt veren bu yetenek, şimdi ona cevap vermeyi reddeden inatçı bir düğüm olarak içinde derinlere çekilmişti.

"Seni hasta eden bu iğrenç şey de ne?" diye mırıldandı dumanlı bir nefesin ortasında. "Neden senin üzerindeki etkisini kıramıyorum, aşkım?" Bir elini yumruk yaptı ve birine vurdu. Tahta çıtalar darbenin altında parçalandı ve ayağına çarptı. Bu çaresizlik duygusundan nefret ediyordu!

Zihinsel olarak tezahürünün ilk işaretlerini katalogladı. Önce bitkinlik. Sadece kötü bir gece uykusu ya da esnemelerle geçen bir gün değil, sanki görünmez bir parazit yavaşça içindeki yaşamı emiyormuşçasına derin bir . Normalde şafak vakti neşeyle kalkan Martise, her sabah yataktan halsiz ve esnemiş bir halde sendeleyerek kalkıyordu. Hem Silhara hem de Gurn onu birçok kez ayaklarının üzerinde uyurken yakalamıştı; etrafından karlar süzülürken ve sağmakta olduğu keçi eteğinin ucunu hevesle çiğnerken bailey duvarına yaslanmış uyuyordu; Gurn'un çay demlemesini ya da akşam yemeğini servis etmesini beklerken masada uyuyordu
-Nerede olduğu ya da ne yaptığı önemli değildi, eğer hareket etmeyi bırakırsa uyurdu. Hatta bir sevişme sırasında onun üzerinde uyuyakalmıştı; bu, ilk başta onun ezici bir şekilde aşağılayıcı bulduğu bir olaydı.

Yorgunluğun ardından hastalık geldi. Martise tereyağlı ekmekten sıcak çaya kadar dudaklarından geçen her şeyi kustu. Öğürme sesleri sıradanlaştı, sadece yemek yemekle değil koklamakla da kışkırtıldı. Süt gibi solgun ve gün geçtikçe zayıflayan yüzüne değen tek renk, gözlerinin altındaki koyu halkalar ve Gurn'un artık küçülmüş midesinden çıkarmayı başardığı azıcık şeyi yakalamak için her zaman yakınında durduğundan emin olduğu kaseye doğru çılgınca bir çabalamayı işaret eden hastalıklı yeşilimsi renkti.

Anya ona zaten bilmediği bir şey söylememişti. O bir şifacı değildi ama hiçbir şifacının sahip olmadığı bir şeye sahipti: onun güvenine. Ona bir not göndermişti, üzerindeki çılgınca karalamaya rağmen okuyabileceğini umduğu bir not

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

parşömen bir tüy kalem tarafından delinmiş ve mürekkep sıçramıştı. O kadar çabuk gelmişti ki, midilliyi sahip olduğu küçük arabaya bağlarken hâlâ mesajını okuduğundan şüpheleniyordu.

Neith'in sessizliği, genellikle değer verdiği ve yabancılara karşı dikkatle koruduğu bir şey, şimdi omuzlarını eğen ağır bir boyunduruk gibi üzerine bastırıyordu. "Ölemezsin Martise," diye homurdandı nefesinin altından. "Bunu yasaklıyorum."

Sahip olduğu o incecik merhamet ve onur kırıntıları, yumuşak dilli, bilgili karısı tarafından güçlendirilmişti. Onun insanlığını hatırlamasını, doğasında var olan acımasız karanlığa karşı her zaman savunmasız olan o daha iyi yanını aramasını sağlıyordu. Eğer onu kaybederse...

Sert bir ürperti vücudundaki her kemiği titretti ve çenesini kulaklarını ağrıtacak kadar sıkana kadar dişleri gıcırdadı. Onu kaybetmeyecekti. Bir tanrıyı yenmiş ve bir iblis kralına meydan okumuştu. Şimdi Martise'i ondan almaya çalışan her şeyi yenecekti.

Çalışma odasının kapısı gıcırdayarak açılınca döndü. Gurn'ün temkinli ifadesi Anya'nın ne keşfetmiş olabileceğine dair hiçbir ipucu vermiyordu. Sadece Silhara'ya işaret etti ve büyücü kapıdan merdivenlere doğru hızla ilerlerken çekildi.

Anya onu kapıda bilmiş bir gülümseme ve kahkahalarla dolu sürmeli gözlerle karşıladı. Bu onu kısa süreli bir şaşkınlığa sürükledi ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Onu hasta eden ne?" dedi.

Onu geçip eşiğe doğru ilerlerken sırıtışı daha da yoğunlaştı. "Bir bakıma öyle." Adamın kaşları havaya kalktı ve Anya güldü. "Bırakayım da o açıklasın. Birazdan çayla döneceğim." Kapıyı arkasından kapattı ve Martise ile onu odada yalnız bıraktı.

Karısı ona tüm renkleri solmuş dudaklarıyla mutlu bir gülümseme sundu. Silhara'nın kalbi boğazına düğümlendi. Şimdi de onu Anya'nın bakımına bıraktığı zamanki kadar hasta görünüyordu. Yüzü düşüncelerinin bir kısmını açığa vurmuş olmalıydı, çünkü yatağın diğer tarafına geçti ve onu oturmaya davet için yanındaki boşluğa vurdu. "Ben ölmüyorum, Silhara."

Kadının sesindeki kendinden eminlik korkusunu bir anlığına da olsa hafifletti. Yatağa oturdu ve bir kolunu başının iki yanına koyarak doğru uzandı. Martise'nin dudakları onunkilere karşı parşömen kuruluğundaydı ve dilinin bir darbesiyle onları nemlendirdi. "Elbette değilsin," diye mırıldandı. "Buna izin vermeyeceğim."

Ağzı başka bir gülümsemeyle kıvrıldı. Soğuk bir elini göğsüne bastırdı ve adam ondan uzaklaştı. Yatak örtülerini indirebilmesi için kalkması yönündeki emirlerine uydu. Önce itiraz etti. "Ne yapıyorsun sen? Ateş yanarken bile burası bir mahzenden daha soğuk."

Martise onu susturdu ve yorganı dizlerine kadar iterek giydiği vardiyayı ortaya çıkardı. Adamın ellerinden birini yakaladı ve bir zamanlar dümdüz olan ama şimdi beslenemediği için içbükey bir hal alan karnına bastırdı. "Hamileyim," dedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Gerçekçi bir tonda söylenen bu basit ifade, bir dağın tepesinden haykırılan bir tanrı fermanı da . Silhara elini çekti ve sanki Martise aniden alev almış gibi ayağa fırladı.

Adam önce ona, sonra da elinin durduğu noktaya aval aval kadın kıkırdadı. "Anya'ya bu şekilde tepki vereceğini söylemiştim."

Silhara cevap vermek için ağzını açtı ve diline hiçbir kelime gelmeyince tekrar kapattı. Zihnini hiçbir düşünce doldurmadı, sadece kızın söylediği iki kelime kafatasının içinde bir gölün yüzeyinde sıçrayan taşlar gibi sekti. Önce karnına, sonra tekrar yüzüne baktı.

Yüzeyin hemen altında fokurdayan korku, bir celladın ölümcül bir kucaklamayla boynuna ipek bir eşarp sarıp sıkıca çektiği çocukluğundan beri bildiği hiçbir şeye benzemeyen, dipsiz bir dehşete dönüştü.

"Bu nasıl oldu?" diye sordu fısıltıyı zor aşan bir sesle ve dişlerine o kadar sert bastırmıştı ki karıncalanan dudaklarının arasından zorla çıkardı.

Yumuşak kahkahası kesildi, yerini şaşkınlık ve belirsizlik aldı. "Böyle şeyler genellikle böyle olur," dedi yaralı bir hayvana temkinli bir şekilde yaklaşan ve saldırıdan kaçınmayı uman birini andıran bir sesle.

Bacaklarındaki tüm güç tükendi ve dizleri titredi. Başını iki yana salladı, bakışları yatakta sırtüstü yatan kadının zayıf formunda donup kalmıştı. Bu mümkün görünmüyordu ama kız daha da . Bakır gözleri yaşlarla parlıyordu. Verdiği yanıtla onu incitmiş, iliklerine kadar işlemişti.

Özür dilemek, dizlerinin üzerine çöküp ondan af dilemek istiyordu ama kelimeler dilinde donup kalmıştı. Tek bir düşünce zihninde durmadan dönüp duruyordu: Bu olmamalıydı.

Üstün Yeteneklilere bahşedilen sihir kutsamasının bir bedeli vardı. Erkek ya da kadın çoğu büyücü çocuk doğurmuyor ya da gebe kalmıyordu. Yetenek bir soydan gelmiyordu, bu da bir ailenin güç için üreyip onu kendine saklamamasını garantileyen doğal bir önlemdi. Yetenek keyfi bir şeydi, hiç Yetenekli doğmamış nesillerde ya da birkaç Yetenekli doğmuş nesillerde ortaya çıkabiliyordu. Silhara ve dayısı bu yeteneğe sahipti; annesi ya da Kurman babası değildi. Martise de Üstün Yetenekliydi ama bildiği kadarıyla ne kardeşlerinden ne de anne babasından hiçbiri bu yeteneğe sahipti.

Üstün Yetenekli bir anne ya da babadan doğan bir çocuk eşsizdi. Her ikisi de Üstün Yetenekli olan ebeveynlerden doğan bir çocuk ise son derece nadirdi. Böyle bir bilgi, bir erkeğin tohumunu öldüren ya da bir kadının rahmini ona kapatan iksirlerin hazırlanmasını kendisi ve karısı için gereksiz bir şey haline getiriyordu, ya da o öyle sanıyordu. Yanılmıştı, korkunç, korkunç derecede yanılmıştı.

Onu yozlaşmış tanrılardan, işgüzar rahiplerden ve hapsedilmiş iblis krallardan korumak için yaptığı her şey boşa gitmişti. Onun için en ölümcül şey haline gelmişti.

Boğazını sıkan görünmez atkının arkasından konuştu. "Kadınlar ölür

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

doğumda." Zaten hasarlı bir törpüye dönüşmüş olan sesi, kelimeleri aralarındaki boşluktan kazıyarak geçirdi. "Sık sık."

Gözlerinde hâlâ yaşlar parıldarken, Martise'nin kederli ifadesi berraklaştı. Elini uzattı. "Bana geri dön," dedi. Martise onun parmaklarını kavradı ve kendisini bir kez daha yatağa çekmesine izin verdi. Battaniyeleri vücudunun üzerinde sürükleyerek onu soğuktan korudu. Elinin tersini serin yanağına dayadı. "Silhara, insanlar birçok şeyden ölür. Sıklıkla.
Ve doğum sırasında ölen çok daha fazla sayıda kadın yaşıyor. Eğer böyle olmasaydı, bizim dünyamız seyrek nüfuslu bir dünya olurdu." Ona güven verici bir gülümseme sundu. "Çok sayıda büyük aile olduğunu sen de gördün. O kadınlar hiçbir aksilik olmadan çok sayıda çocuk doğurdular."

"Sen sadece isimsiz bir kadın değilsin. Sen Martise'sin; sen benim karımsın." *Günü selamlamamın sebebi sensin*. Bu son cümleyi dişlerinin arasında tuttu ve onun iyiliği için korkusunu bastırmaya çalıştı.

"Ve ben de çocuğunuzun sağlıklı, şefkatli annesi olacağım." Gözleri bakır renginden kehribar rengine döndü ve sırıttı. "Sen bu fikre alışana ve benim zamansız sonumun kesinliğinden kurtulana kadar ikimiz için de mutlu olacağım."

Silhara kaşlarını çattı. "Bu hiç komik değil Martise." Battaniyenin kadının gövdesini örttüğü yere baktı. Pürüzsüz teninin ve narin göbeğinin ardında bir erkekle karısı arasındaki tutkulu bağlılıktan doğan bir çocuk değil, bir tehdit gizleniyordu.

Martise onun elini sıktı. "Alay için üzgünüm ama harika bir haber olduğunu düşündüğüm bir şeyden korkamam."

Söylemedi ama Silhara onun sesindeki dile getirilmemiş yakarışı duydu. *Benimle mutlu ol*. Yapamazdı, henüz değil, onsuz olası bir geleceğin dehşeti içinde kıvranırken değil.

Kapı açıldı ve Anya, içinde çaydanlık ve tek fincan bulunan bir tepsiyle içeri daldı. Nane kokusu odayı doldurdu. Gurn onun arkasından geldi ve elinde bir şişe Ejderha Sidiği taşıdı. Bir kadehin incelikleriyle uğraşmamıştı.

Houri tepsiyi yakındaki bir masanın üzerine koydu ve fincana çay doldurdu. Martise'ye uzattı. "Bu midenizi sakinleştirecektir. Silhara'nın da bildiği gibi nane mide bulantısına iyi gelir." Bakışlarını Silhara'ya çevirdi. "Gurn seni iyi tanıyor. Martise sana haberi verdiğinde çaydan çok daha güçlü bir şeye ihtiyacın olacağını söylemişti. Şu anki görüntüne bakılırsa haklıymış."

Silhara, Gurn'un kendisine uzattığı şişeyi minnetle kabul etti, mantarını açtı ve bir yudum aldı. İçki aşağıya doğru tütsülenerek bağırsaklarına yerleşti, sıvı bir ateş havuzuna. Onu boğmakla tehdit eden korkuyu kafasından uzaklaştırmak için iyi bir iş çıkarmıştı.

"olduğundan emin misiniz?"

Anya başını salladı. "Kesinlikle. Evde başka bir kadın olsaydı, bir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kendisi bir çocuk doğurmuş olsaydı, bunu daha erken anlardınız. Karnının şişmesi dışında tüm büyüme belirtilerini taşıyor. Yutabileceği yumuşak yiyeceklerle bunu düzeltebilirsiniz. Ve yeterince içtiğinden emin olun. Çay, su. Hastalığı geçene kadar hep naneli olsun."

Bir yanı Martise'i rahatsız eden şeyin tüm kadınları rahatsız ettiğini anlıyor ve buna minnet duyuyordu. Daha kötüsü de olabilirdi, hem de sonsuz derecede. Adı ve tedavisi olmayan hastalıklar vardı. En azından o bunlardan birine yakalanmamıştı. Tek yapması gereken onun doğumdan sağ çıkmasını ummak ve dua etmekti (işte bu düşünce onu kısa sürede toparladı).

Büyük bir el omzuna indi ve sıktı. Gurn'un mavi gözleri hem sempati hem de sevinçle parladı. Silhara'nın endişelerini anlıyordu ama Martise ile birlikte ailelerine bir yenisinin daha katılmasına sevinmişti.

Anyah şefkatli bir eli hizmetçinin kolunda gezdirdi. "Gel, Gurn. Onları yalnız bırakalım. Efendinin sinirlerinin yatışması için bir şişe daha Peleta'nın Ateşi içmesi gerekebilir." Silhara ona ters ters bakınca güldü. "Tebrikler *Até*," diye mırıldandı, Kurmancada "baba" anlamına gelen kelimeyi kullanarak.

Tekrar yalnız kaldıklarında Martise, Silhara'nın saçından bir tutam yakaladı ve parmaklarının arasından geçirdi. "*Até*. Bunu sevdim. Ben *Amé* olurdum, değil mi?"

Başını salladı. Neredeyse kendi isteğiyle eli battaniyenin üzerinden kayarak kadının karnının üzerine geldi. Martise hareketsiz, bekliyordu. Hem uçarı hem de koruyucu olan Yeteneği, iblis kral Megiddo onu kaçırdığında Martise'i terk etmişti. Ya da o zaman öyle sanmıştı. Ama asla terk etmemiş, asla solmamış, sadece Martise'in kendisinden daha zayıf ve savunmasız bir şeyi, içinde barınan bu yeni yaşam kıvılcımını korumak için geri çekilmişti.

Kendine rağmen merakı arttı. Konsantre oldu ve Martise'in Yeteneği'ni kendisine yanıt vermeye ikna etmek için daha önce kullanmadığı bir büyü mırıldandı. Daha önceki denemelerinde bunu yapmamıştı. Silhara odaklandı, gözleri kapandı ve zarar vermek istemediğine, yaratılmasına yardım ettiği bu varlığın en değer verdiği kadının bir parçası olduğuna ve bu nedenle onun koruması altında olduğuna dair sessiz bir güvence verdi.

Onunkinden farklı, neredeyse bilinçli ve bağımsız olan Yeteneği . Dokunuşunu hissetti, ruhunun üzerinde geçici bir okşamayla kayan hayalet bir parmak ucu gibi. Bu sefer farklıydı, kehribar rengi ışığı gümüş renginde parlıyordu. Onu zihninin gözünde gördü. Bu renklerin içinde, parlak bir kıvılcım ona doğru koşmadan önce dans edip oynaştı.

Silhara keskin bir nefes aldı, yeniliğin, kırılganlığın ve... tanınmanın hissiyle dolup taştı. Bu his hem bıçak hem de meşale gibi çalışarak korkusunun çıbanını deşti ve geride kalan yarayı dağladı. Boğazından kısık bir sesle güldü, gözleri hâlâ kapalıydı, uğruna her şeyini feda ettiği kadınla doğurduğu bu çocuk arasındaki bağda kaybolmuştu.

"Merhaba küçük karga," dedi usulca.

~END~

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BIR GÜVEN MESELESI

Ildiko güneşin kapalı kapısına uzun uzun baktı ve sandalyesinden fırlayıp özgürlüğe kaçarsa Serovek Pangion'un diğer misafirlerinden kaçını rahatsız edebileceğini merak etti. Ancak kaçış yolu, Yüksek Salure Margrave'ine sadık thane'lerin eşleri ya da kız kardeşleri tarafından kapatılmıştı ve her iki tarafı da daha fazlası tarafından çevrilmişti.

Kadınlar güneşe ilk girdiklerinde beklediği ve katıldığı hoş, yüzeysel sohbet, kısa sürede ev sahipleri ve onun cinsel yetenekleri hakkında müstehcen dedikodulara ve spekülasyonlara dönüşmüştü.

"Üç yaz önceki güzel bir geceyi hatırlıyorum. Bütün gece ve ertesi sabaha kadar ona binmiştim."

"Eyerli mi eyersiz mi?"

Ildiko'nun etrafındaki kadınlar güldü. Birkaçı sanki "sabah gezintisi" hakkında ortak bir bilgiye sahiplermiş gibi bilmiş bilmiş sırıttı. Diğerlerinin yüzleri kızarmış ya da kıskançlıktan gözleri kısılmıştı.

Ildiko da yüzü kızaranlar arasındaydı. Sahte bir alçakgönüllülükten muzdarip değildi, sadece Lord Pangion'un yatak odasındaki hünerlerinin ayrıntılarını öğrenmeme arzusundaydı. Ya da kuyu odasındaki. Ya da ahırda. Ya da otlaklarda. Kutsal tanrılar, Yüce Salure'lu Serovek'in Beladine Aygırı unvanını kazanmış olmasına şaşmalı mıydı?

"Bütün gece mi?" diye araya girdi başka bir kadın. "Bu seni iyi ve çarpık bacaklı yapmalıydı."

Üçüncü bir kadın "Pek çok erkek uzun bir boyunca dörtnala koşabilir. Lord hazretlerinin zayıflığı bir kadının kalçalarının arasında değil, dişlerinin arasındadır."

"Hayır," dedi başka biri. "Onun çok büyük olduğunu

duydum-" "Oh, o tam bir ağız dolusu."

Bunu hayranlık dolu kahkahalar izledi ve Ildiko yüzündeki donuk ifadeyi korumak ve şarap kadehinin arkasına saklanmak için elinden geleni yaptı. Bu konuşmadan sonra Serovek'e bir daha asla aynı şekilde bakamayacaktı.

Beladine soylu kadınları dedikodu konusunda Gauri soylu kadınlarından farklı değildi ve yatak odası fetihlerinin hikâyelerini erkek meslektaşları kadar çabuk paylaşırlardı. Ildiko'nun çarşafların arasında neler olup bittiğine dair eğitiminin büyük kısmı sadece hizmetçilerin dedikodularına kulak misafiri olmaktan değil, solarlardaki bu tür konuşmalardan da gelmişti. Brishen'le evlendiğinde tamamen masum değildi ama ilk sevgilisi de en az onun kadar deneyimsizdi.

Bildiklerinin çoğunu, konuşmaların açık sözlü, rekabetçi ve çoğu zaman korkunç olduğu bu tür toplantılardan edinmişti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kaçınılmaz olanı bekledi ve kadınlardan biri gözlerinde meraklı bir parıltıyla ona döndüğünde irkilmemeye çalıştı. "Kai-"

Ildiko sert bir gülümsemeyle onun sözünü yarıda kesti. "Doğam gereği çekingenimdir Leydi Bladuza ve bu tür konuları tartışmaktan hoşlanmam. Bu konuda sessiz kalmamı anlayışla karşılamanızı rica ediyorum."

Leydi Bladuza'nın ifadesi bozuldu ve bariz bir aşağılama gösterisiyle sırtını Ildiko'ya döndü. Diğerleri aynı şeyi yapmadı. Aksine, incelemeleri daha da keskinleşti. Ildiko oturduğu yerde kıpırdamamak için bir eliyle sandalyesinin kolunu kavradı.

Bir kadın, "Bir Kai'nin kan dökmeden bir yarağı emmesinin nasıl mümkün olduğunu bile anlamıyorum," dedi. Tüm bakışlar ona döndüğünde omuz silkti. "Bir düşünün. Deriyi sıyırmamak için dudaklarınızı dişlerinizin üstünden kıvırmanız gerekir. İşte böyle." Kadın gösterdi ve Ildiko'nun aklına dişlerinin çoğunu kaybetmiş yaşlı bir kocakarı geldi. Hiç de çekici bir görüntü değildi.

"Ooh, haklısın," dedi Leydi Bladuza. "O dişlerle kendi ağzını kesmeden bunu yapamazsın, adamın parçalarından bahsetmiyorum bile." Ürperdi ve Ildiko'ya acıyan bir bakış fırlattı. "Ne yazık. Bu hareket hoşuma gitti."

Ildiko'nun ağzı gerildi ama sessiz kaldı. Bir varsayıma karşı çıkmak ve özel meseleleri ifşa etmek için yemlenmeyi reddetti. Ne yazık ki grup bu konudaki tahminlerini henüz bitirmemişti.

"Ama bir Kai erkeği, zevk veren kişi kendisi ise böyle bir şey hakkında endişelenmek zorunda kalmaz."

"Böyle bir ağız dolusu dişi olan birinin memelerinize tapmasına güvenir miydiniz?"

Yine bir düzine bakışın tüm ağırlığı Ildiko'nun üzerine çöktü. Sessizce , yanakları ve kafa derisi o kadar sıcaktı ki başının her an alev alabileceğini düşündü.

Serovek'in başrahiplerinden birinin karısı olan Leydi Ganamei uzanıp Ildiko'nun elini okşadı. "Hayatın en güzel zevklerinden birinden mahrum kalmadığınızı bilmek güzel, *Hercegesé*." Göz kırptı.

Ildiko içten içe inledi ve diğer kadınlar kıkırdadı. Elbette tartışacak daha ilginç bulacakları başka bir şey vardı. Ve yakında.

Bir hizmetçi yemeğin servis edildiğini duyurmak için geldiğinde, hangi tanrı dinliyorsa ona sessiz bir dua gönderdi. Koridora koşmak yerine, neredeyse en son kendisi çıkana kadar sabırla bekledi ve merhametli bir şekilde daha önceki sözlerini açıklamayan Leydi Ganamei ile eşleşti.

Yemek zamanı da daha az zorlu değildi. Brishen ve Ildiko onur konukları olarak yüksek masayı ev sahipleri Serovek ile paylaştılar. Solaryumdaki sohbetten sonra Ildiko, lordun kendisine her hitap edişinde gözleriyle buluşmakta zorlanıyordu. Ve bakışlarının kendi iradesi varmış gibi görünüyordu, kaçınılmaz olarak daha önceki tartışmanın konusuna doğru kayıyordu. Yalnız değildi, ne de

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Serovek böylesine odaklanmış bir ilginin tek hedefiydi.

İnsanların bir araya geldiği bir toplantıdaki tek Kai olan Brishen, tüm konukların tereddütsüz ilgisine mazhar olmuştu. Bu, Ildiko ile birlikte Yüksek Salure'de katıldıkları ikinci akşam yemeğiydi ve Serovek'in onu işkence edip kör eden bir grup akıncıdan kurtarmasına yardım etmesinden bu yana ilk akşam yemeğiydi.

"Ne kadar açık ki?" diye mırıldandı şarap kadehinin kalkanının arkasından.

Brishen başını ona doğru eğdi, alnında şaşkın bir çizgi belirdi. "Sorun nedir?"

Cevap vermeden önce şarabından bir yudum aldı. "İnsanlar bakmanın ne kadar kaba bir davranış olduğunun bu kadar mı farkında değil?"

Şehvetli ağzı bir an için kapalı bir gülümsemeye dönüştü. "Şimdiye kadar alışmış olman gerekirdi, Ildiko. Serovek'in halkı bana, benimkilerin Saggara'da sana yaptığından farklı bir şey yapmıyor."

"Beni gözleriyle çırılçıplak soymaya çalıştıklarını sanmıyorum," diye fısıldadı, gerçek olmasına rağmen öfkesi onun sözleriyle yatışmamıştı.

Rahat duruşu da yarım gülümsemesi gibi bir anda yok oldu. Oturduğu yerde doğruldu, gözleri kısıldı. "Saggara'da kim sana bu şekilde bakıyor?"

"Yüzünü buruşturmayı bırak. İnsanları korkutuyorsun." Adamın ön kolunu okşadı, gergin kasların avucunun altında dalgalandığını hissetti. "Hiç kimseyi. Aynı şey burada söylenemez." Şarap kadehi masaya sertçe çarptı ve oturduğu yerden kalkmaya çalıştığında kadın onu uyarmak için dirseğini kavradı. "Soydukları sensin, Brishen. Beni değil."

Yüzündeki sert çizgiler hafifledi ve sandalyesine geri yaslandı. Kaşlarını çatma sırası Ildiko'daydı. Belli ki, birisinin kendisine aynısını yapmasından rahatsız olduğu kadar, birisinin onu görsel olarak soyması fikrinden rahatsız olmamıştı. Daha fazlasını söylemesi ev sahibinin sorusuyla engellendi.

"Sıkıntılı görünüyorsunuz, *Hercegesé*. Yemek hoşunuza gitmedi mi?" Serovek, Brishen'in diğer tarafında oturmuş, yemek bıçağını çevik parmaklarının arasında döndürüyordu. Meşale ve mum ışığı yüz hatlarının güzelliğini vurguluyordu. Yakışıklı bir adamdı ve dedikodulara ve şöhretine göre tutkulu biriydi.

Ildiko selamlamak için kaldırdı ve daha önce güneşin altında paylaşılan dedikoduların zihninde canlandırdığı görüntüler karşısında kızarmamaya çalıştı. "İyiyim lordum ve yemekler de muhteşem."

Misafirperverliğinden ve mutfak personelinin yeteneklerinden emin olan Serovek dikkatini Brishen'e çevirdi. "Cesur sha-Anhuset nasıl?" Gözleri meşale ışığında parlıyordu, hevesli ve yoğun.

Beladine lordu, Brishen'in huysuz kuzenine duyduğu hayranlığı hiçbir zaman gizlememişti; bu hayranlık, onu ve Ildiko'yu cinayet işlemeye kararlı paralı askerlerden ve kana susamış bir çift büyücüden kurtardıktan sonra daha da artmıştı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tazılar. Anhuset'in her karşılaştıklarında ona karşı ince bir şekilde gizlenmiş düşmanlığı onu sadece kızdırıyor gibiydi.

Brishen omuz silkti. "Eğer kötü ruh hali bir gösterge ise, oldukça iyi durumda.

Size olan borcum artmaya devam ediyor. Beni, karımı ve ikincimi kurtardınız." Fincanını Serovek'inkine vurdu. "Sana aynı şekilde karşılık vermek için destansı bir şey yapmam gerekecek."

Serovek güldü. "Dünya bekleyen kahramanlarla dolu. High Salure'a bir sonraki ziyaretinizde yerine bir scarpatine turtası getirin, ben de borcumu affetmiş sayayım."

Brishen kuşkulu bir kaş kaldırdı. "Üç hayat kurtarmanın karşılığı bu değil dostum."

"Eğer bu yemeğe aşık bir adamsanız ve size bir tane yapmasını emrettiğinizde en iyi kasap bıçağıyla sizi kendi yatağınızda kebap edecek bir aşçıysanız hayır."

Ildiko'nun dudakları birbirine sıkıca kenetlendi, onun sözlerine gülmekle iskarpinli turta yeme düşüncesinden tiksinmek arasında kaldı. Brishen'le evlendiğinden beri bunu üç kez yapmış ve bu çileden kurtulmuştu. Bir Kai dışında birinin bu iğrenç turtayı gerçekten sevmesi onu şaşırtmıştı. Bazı Kai'ler bile bunu iğrenç bulmuş ve yemeyi reddetmişti.

Brishen, "Borcun hâlâ ödenmediğini düşünüyorum, ancak skarpatine olan zevkinizi tatmin edebiliriz," dedi. "Mutfaklarınızda hazırlaması için aşçımı göndereceğim."

Ildiko'nun dudağı kıvrıldı. O özel yemeğe davet edilmediklerini umuyordu.

Gecenin geri kalanını, salonun bir köşesine gizlenmiş müzisyenler tarafından eğlendirilirken, ev sahipleri ve diğer konuklarla hoş şakalaşmalarla geçirdiler. Kadınlar solaryumda utanç verici derecede açık sözlü olsalar da, karma bir ortamda çok daha ihtiyatlı davranıyorlardı, yine de Ildiko, Brishen'le aralarında birkaç meraklı bakıştan fazlasını yakaladı.

Bu konuda benden bir şey öğrenemeyeceksin, diye düşündü. Yüksek Salure'den Saggara'ya doğru yola çıktıklarında Brishen'le birlikte pek çok boş dedikoduya konu olacaklarına şüphe yoktu. Ve dedikodu olarak da kalacaktı. Yine de Leydi Bladuza ve yoldaşları tarafından yapılan birkaç yorumu hatırlamadan edemedi.

"O dişlerle kendi ağzını kesmeden bunu yapamazsın, adamın parçalarından bahsetmiyorum bile."

Bahsettiği "şey" çok açıktı. Ildiko'nun ne ilk sevgilisine ne de Brishen'e oral seks yapma konusunda hiçbir deneyimi yoktu ve merak ettiğini kendi kendine itiraf . Ağız dolusu keskin dişleri olan bir sevgili muhtemelen herhangi bir Kai erkeğini denemek istemekten caydırırdı.

O Kai değildi ve sivri fildişlerine sahip değildi. Onun kendisi için yaptığını Brishen için yapabilir miydi? Nefes nefese bir inilti ve tanrılara ettiği dualarla onu yıldızlara gönderebilir miydi? Bu düşünce omurgasından aşağı bir gönderdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Brishen'karanlık başını birkaç kezden fazla bacaklarının arasında gördüğünü hatırlayınca yüzü ısındı. Ağzı ve dişleri kadının memelerine oldukça yakındı, dili hem bir işkence aleti hem de zihnini paramparça eden bir zevkti. Dişleri hiçbir zaman sorun olmamıştı.

"Amaranthine'in güzel bir tonuna dönüşüyorsun, karıcığım. İyi misin?"

Ildiko irkilerek Brishen'i onu izlerken yakaladı, gözbebeği ya da sklerası olmayan sarı gözleri hasat ayı gibi parlıyordu. Hâlâ onun bazı ifadelerini ayırt etmekte zorlanıyordu. Bir insanın duyguları genellikle gözlerinden okunurdu ve bir Kai için insan gözleri rahatsız edici ve tuhaftı.

Yanında yumuşak bir kıkırdama . Ildiko, Serovek'in sırıtışını yakaladı. Öte yandan, diğer insanlar birbirlerine karşı çıldırtıcı derecede anlayışlı olabilirler.

"Ben iyiyim, Brishen," kocasına güvence verdi, Serovek'in bilmiş bakışlarını görmezden gelerek. "Sadece oda biraz sıcak."

Atlarına binip Serovek'le vedalaşana kadar, kadınların daha önceki konuşmalarını merakıyla birlikte zihninin gerilerine başardı. Ay gökyüzünde alçalmış, ev sahibinin dağ kalesinden yamaçlara doğru inen ladin ağaçlarının ve solaris meşelerinin tepesine binmişti.

Soğuk havayı bir ıslık sesi deldiğinde hâlâ ana kapının görüş alanındaydılar. Tüm Kai grubu sesle birlikte döndü. Ildiko, Serovek'in Yüksek Salure'ye giden yola bakan duvarlardan birinin üzerinde durduğunu gördü. Korkuluğun üzerinden rahatça eğilmişti, saçları rüzgârda kara bir bayrak gibi dalgalanıyordu. Yolda durduğu yerden yüz hatlarını net olarak göremiyordu ama sesindeki sırıtışı hayal bile edemiyordu.

"Dişi bir scarpatine yapın, *Herceges*," diye bağırdı onlara. "Meydan okumayı severim."

Brishen güldü ve bir Kai selamı verdi. "Ölümle çok pervasızca dans Lord Pangion, ama eğer dileğiniz buysa..."

Diğer adam selama karşılık verdi ve gözden kayboldu.
Ildiko başını salladı. "Bazen hangisinin daha cesur ya da pervasız olduğunu bilemiyorum."

Brishen bineğini onunkine yaklaştırdı. "Sanırım ikisi de aynı derecede. Hayata sımsıkı sarılan ve onu ısırmaya çalıştığında bile onu iyi bir şekilde sarsan bir adam."

Ildiko kaşlarını çattı. Dikkatsizdi o zaman ve hiç hoşlanmadığı bir özelliğiydi. "Öyle olmadığına sevindim."

Gülümsedi, dişleri gümüş yaldızlı karanlıkta keskin ve parlaktı. "İyi bir sarsıntı olmadan bile ısırmaya ve yutmaya çok istekli olanların arasında Dikkatin pek çok ince noktası vardır, karıcığım. Bunu benim kadar takdir ettiğini bilmek güzel."

Saggara'ya geri dönerlerken onun sözleri aklından çıkmıyordu. Brishen

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

gerçekten de temkinli bir adamdı. Gerektiğinde hızlı kararlar alır ve bunları uygulardı ama yaptığı her şeyde daha yavaş, daha düşünceli bir yaklaşımı tercih ederdi. Ama ihtiyat ne zaman suskunluğa dönüşürdü ve kız onu yatak odalarının mahremiyetinde bu doğal eğiliminden vazgeçmeye ikna edebilir miydi?

Dağ yolundaki at toynaklarının sesi, onlara Yüksek Salure'ye kadar eşlik etmiş olan Kai muhafızlarının seslerine karışıyordu. Kaçırılıp işkence gördükten ve Ildiko'nun hayatına kastedildikten sonra Brishen, garnizonunun yarısı etrafını sarmadan onun Saggara'nın güvenliğinden ayrılmasına izin vermekte isteksiz davranmıştı. Kadının da kendisi için aynı şeyleri hissetmesi, ata binecek ve yarı kör kılıç kullanacak kadar kendine güvendiği anda devriyeye katılmasına engel olmamıştı.

Ildiko onun korumacılığını anlıyordu ama Saggara'nın duvarlarının ardına hapsolmak birkaç hafta sonra onu çılgına çevirmişti. Çayırlarda yaptığı gezintileri ya da boyahanelere yaptığı ziyaretleri özlüyordu. Altı ya da daha fazla askerden oluşan küçük bir birlikle ortaya çıktığında insanlar buna aldırmıyordu. Üç düzine ya da daha fazla askerle geldiğinde ise bu bir ziyaretten çok bir istila gibi görünmeye başlamıştı.

Her zaman dikkatli ve onun iyiliğini düşünen Brishen, Yüksek Salure'de Serovek'le yemek davetini isteksizce kabul etmişti. Ildiko onun kollarına atlayıp yüzüne öpücükler yağdırmış, dudakları bir zamanlar sağ gözünün bulunduğu yara izli göz çukurunu örten çökmüş göz kapağının üzerinde gezindiğinde coşkusunu yatıştırmıştı.

Sevgi dolu bir adamdı, onu mutlu etmek için elinden geleni yapan cesur ve asil biriydi. Ildiko tüm kalbiyle, daha cinsel olanlar da dahil olmak üzere, ona verebileceği her zevki ve keyfi vermeyi diliyordu. Kendi kültüründen herhangi bir erkeğin teklif edilse geri adım atacağı bir şeyi denemeyi kabul eder miydi? İstemeden de olsa onu incitmeyeceğine güvenir miydi?

"Derin düşüncelere dalmışsın, Ildiko. Açıklamak istediğiniz bir sır var mı?" keskin gözlü ve keskin kulaklı askerlerden oluşan bir birlikle, Ildiko'nun yalnız kalana kadar düşüncelerini paylaşmaya niyeti yoktu. Omuz silkti. "Sadece bir şeyi merak ediyorum. Saggara'ya vardığımızda sana söyleyeceğime söz veriyorum."

Brishen karısının yatağına yaslandı ve onun saçlarını taramasını izledi. Hizmetçi Sinhue ayrılmadan önce soyunmasına yardım etmişti. Sadece ince bir şalvar giymiş olan Ildiko, yatağın yanındaki tabureye tünemiş, uzun kırmızı buklelerini bir ateş nehri gibi omuzlarına dökülene kadar kılların arasından geçirmişti.

Ona uykulu bir bakış attı. "Bakıyorsun."

Karnına yuvarlandı ve çenesinin altına sıkıştırmak için yastıklardan birini çaldı. "Neden yapmayayım ki? Çok güzelsin." İçten içe kıkırdadı. Onun

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İltifat, insanlardan onaylayıcı baş sallamaları, Kai'lerden ise kuşkulu ifadeler alırdı.

Ildiko'nun solgun teni övgüsü karşısında gülümsedi, kaşları çatılmış olsa da alnında bir çizgi belirdi. "Böyle düşünmene sevindim."

Kadının sesindeki tuhaf tonu fark edince sırt üstü dönüp oturdu. Ildiko saçlarını taramayı bırakıp bakışlarını onun kucağına dikti. Onun aksine, hiçbir şey giymiyordu ve karısı yatmaya hazırlanırken onu hayranlıkla izlediği anlar onu tahrik etmişti.

"Çok yakışıklısın," dedi, ağzında küçük bir gülümseme oynaşıyordu. "Ve... donanımlı." Battaniyenin bir parçasını kalçalarının üzerinde sürükledi. "Gözler
Buraya, Ildiko," dedi, parmağıyla yüzünü işaret ederek. İlgiden hoşlanıyordu ama onun kendisine olan tutkusundan başka bir şeye odaklanmasını istiyordu.

Bakışları hareketi takip etti. Özür dilemeyen bir omuz silkme hareketi yaptı. "Beni kim suçlayabilir ki? Her yerin yakışıklı. Sana bakmayı seviyorum ve yatağımda çıplak oturman dikkatimi dağıtıyor."

Brishen, Pricid'deki kraliyet bahçelerinde ona yüzünü ilk kez gösterdiği anı ve verdiği yanıtı hatırladı. *"Ben çocukken yatağımın altından çıksaydın, seni babamın gürzüyle öldüresiye döverdim."* İlk karşılaşmalarından bu yana her şey ne kadar da değişmişti.

Ildiko fırçayı tuvalet masasının üzerine bıraktı ve tabureden kalkarak onun önünde durdu. Kadın kucağına tırmanıp üzerine oturduğunda usulca homurdandı. Onu yerinde tutmak için ellerini sırtının alt kısmına dayadı, vücudunun ağırlığının kendisine baskı yapması en güzel duyguydu.

Elleri omuzlarında ve boynunda gezinirken teninde serindi ve sonunda çenesinin iki yanında durdu. Onun sessiz ikna çabaları karşısında çenesini kaldırdı. "Hem soru soran hem de ereksiyon olmuş bir adam gibi görünüyorsun," diye alay etti.

Keten elbisesinin kıvrımları kalçalarının üzerinden kayarak sikini okşadı ve kokusu burun deliklerini doldurdu. Derin bir nefes aldı, neredeyse kendi sorusunu unutuyordu. "Ve sen de ikilemde kalmış bir kadın gibi görünüyorsun," diye cevap verdi. "Akşam yemeğinde seni bu kadar üzen neydi? Ve eve dönerken neden bu kadar dalgındın?"

Yüz hatları High Salure'dan eve takındığı o uzak ifadeye büründü. Brishen, kızın parmakları kafa derisine masaj yapmak için saçlarına doğru kayarken keyifli bir iç çekişi bastırdı. Kendi elleri de boş durmadı. Kadının teni vardiyasının içinden sıcaklık yayıyordu ve Brishen aşağı kayarak kalçalarını okşamadan önce bacaklarının ve yanlarının zarif hatlarını izledi.

Üç ay önce işkencecileri tarafından koparılan pençeleri yeniden çıkmaya başlamıştı. Brishen uzun pençelerin her Kai'ye verdiği dövüş üstünlüğünü özlese de, kazara ince giysisini kesip etine kanlı bir çizik atma endişesi olmadan karısını okşayabileceği gerçeğini seviyordu.

Dokunuşu onu kendine getirdi ve garip, insan gözleri onunkilerle buluştu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Halklarımız arasında şimdiye kadar dikkate almadığım pek çok farklılık var."

Kadının yorumu onu şaşırttı ve göğüs kemiğinin altına bir huzursuzluk düğümü yerleşti. Bir Kai'nin insan eşi ve Kai'lerin yaşadığı bir askeri garnizonda yaşayan tek insan olarak, iki ırkın birbirinden ne kadar farklı olduğunu gözlemlemek ve deneyimlemek için sayısız fırsatı vardı.

Liste uzundu ve bariz fiziksel özelliklerin çok ötesine geçiyordu. Ildiko bunların hepsiyle her zamanki pragmatik yöntemiyle başa çıkmıştı. Onun gücü savaş becerisinde değil, esnekliğinde yatıyordu. Brishen karısının uyum sağla ve fethet felsefesiyle yaşadığından şüpheleniyordu. Akşam yemeği sırasında ve Saggara'ya dönüş yolunda, Yüce Salure'nin konukları arasında onu rahatsız eden ne gibi bir keşif yapmıştı?

"Bazılarının sandığından daha az fark var," diye savundu. "Bu nereye varacak, karıcığım?"

Bir tutam saçını bir parmağına doladı. "Farkında olmayabilirsin ama kadınlar bir araya geldiklerinde her zaman iğne işi ya da çocuk yetiştirme konularını konuşmazlar."

Homurdandı, hâlâ şaşkındı ama aynı zamanda eğleniyordu. "Ben Kai'ler arasında yetişmiş bir Kai'yim, Ildiko. Grup halinde toplanan insan kadınlar, grup halinde toplanan Kai kadınlarına benziyorsa, hikayeler paylaşılır, karşılaştırmalar yapılır ve övünme hakları kazanılır. Kim kime çakmış, kim en uzun süre dayanmış, kim daha alçakta asılmış ya da daha gururlu durmuş ve listedeki şeylerden herhangi birinde kim başarısız olmuş."

Adamın saydığı her maddeyle gözleri daha da büyüdü. "Şey..."

"Güven bana; güneşte konuşulanlar hakkında söyleyeceğin hiçbir şey beni şaşırtmayacak. Serovek'le yemek yemek için Yüksek Salure'yi ilk ziyaret ettiğimde, bana misafirlerin ben ayrıldıktan sonra tam bir saat boyunca sikimin dikenli olup olmadığı ve kuyruğumun olup olmadığı konusunda dedikodu yaptıklarını söyledi.

Adamın kucağında sarsıldı ve ağzı açık kaldı. "Aman Tanrım."

Kızın bariz şaşkınlığı karşısında sırıttı. "Bazen gerçekte var olan farklılıklar hayal edilenler kadar ilginç değildir."

Ildiko arkasına yaslandı. Bakışları bir kez daha adamın stratejik olarak örtülmüş kasıklarına kaydı. Adamın ereksiyonu daha da şişerek keten kaplı göbeğine baskı yaparken sırıtışı onunkini taklit etti. "Bir diken gördüğümü hatırlamıyorum," dedi bir parmağını çenesine vurarak. "Ya da hissettiğimi."

Brishen güldü. "Diken gibi bir şeyin ikimiz için de unutulmaz olacağını düşünürdüm."

Kaşlarını oynattı ve başparmağı ile işaret parmağı birbirine kenetlenmiş bir elini kaldırdı. "Belki de sadece küçük bir dikendir; fark edilemeyecek kadar küçük."

Yüzünü göğüs dekoltesine gömmek ve vardiyasının içinde hırlamak için onu kendine doğru çekti. Yüksek Salure'nin salonunda yanan sabun ve tütsü kokuları, sevgiyle "güzel cadı" dediği kadın için içinde yanan şehvet ateşini körükledi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Adam homurdanmaya ve yüzünü kızın göğüslerinin kıvrımlarına sokmaya devam ederken kız kıkırdadı ve adamın omuzlarını kavradı. Sonunda gülümseyen yüzüne bakmak için geri çekildi. "Eğer bir dikenim olsaydı, küçük ya da fark edilmez olmazdı." Ona doğru baktı. "Ama daha yakından bakabilirsin. Emin olmak için etrafı yokla."

Ildiko bakışlarına karşılık verdi. "Sanırım yapacağım, çok teşekkür ederim." Adam itiraz edemeden kucağından indi ve yatak çarşafının gizleyici parçasını çekip aldı. Ellerini kalçalarına koyarak, sanki siki hâlâ çözmeye çalıştığı bir bulmacaymış gibi onu inceledi. Dudakları kıpırdadı. "Diken yok," diye ilan etti sonunda. "Ufacık bile değil ama yine de çok etkileyici."

Sırıttı ve yatağa geri yerleşti, ona daha iyi bir görüş sağlamak için dirseklerinin üzerine çıktı. "Gördüğün şey hoşuna gitti demek?"

Ona doğru eğildi, dizlerinden kalçalarına kadar okşarken elleri gri tenine karşı solgundu, avuç içi karnında kaymadan önce sikinin başının üzerinde alaycı bir şekilde fırçaladı. Oradaki her kas kasıldı ve adam keskin bir nefes aldı.

"Gördüğüm şey," diye kabul etti ve bacaklarının arasında dizlerinin üzerine çöktü. "Ve dokunmak." Eli onun etrafına dolandı ve sert, pratik bir vuruşla şaftını yukarı kaydırdı. Brishen sırtını dikleştirdi ve inledi. "Ve tadına bak." Brishen soluk soluğa ayağa kalkmaya çalışırken kadın dilini penisin dibinden ucuna doğru gezdirdi. Bu samimi okşayışın şoku -zevkin yoğunluğu- vücudunun her yerinde ateşlenen his şimşekleri gönderdi. Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti. Ne şefkatli bir sevgiliyle ne de ücretli bir arkadaşla.

"Ildiko," dedi boğuk nefesler arasında.

Kadın başını kaldırmak için durakladı ve adam hayal kırıklığına uğramış bir iniltiyi yuttu.

Gözleri yarı karanlıkta ışıl ışıl parlıyordu ve yüzüne gül geri dönmüştü. Dudakları dolgun, kırmızı ve nemliydi. "Bana güveniyor musun, Brishen?" dedi yumuşak bir sesle.

Ona şimdi böyle bir soru mu sordu? Kaşlarını çattı. "Elbette biliyorum. Sorma ihtiyacı mı hissediyorsun?"

Parmakları göbeğinin etrafında spiraller çizdikten sonra gövdesine doğru ilerleyerek göğüs uçlarını okşadı, diğer eli ise sikinin tabanını çevreledi. "Bu konuda, sanırım biliyorum," dedi.

"Dikenlerin sevgilisi," dedi sıkılmış dişlerinin arasından, kalçaları onun tutuşuna karşı itmek için kalkarken kelimeler gırtlaktan ve derinden geliyordu. "Evet, sana güveniyorum. Zımnen."

"Güzel, çünkü sadece seni memnun etmek istiyorum." Bir kez daha okşadı onu, bu sefer tutuşu daha sert, okşaması daha hızlıydı.

Kalp atışları kulaklarında çınlıyordu ve tutarlı yeteneğini merak ediyordu. "Bunu her gün yapıyorsun."

"Böyle değil, gümüş dilli sevgilim," dedi ve dilini eliyle aynı yol boyunca kaydırarak, horozunun başını yavaşça ağzına emdiği uçta bitirerek noktasını vurguladı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Zevk, şok ve katıksız, sınırsız dehşet içinde patladı.
Brishen, kol ve bacak kasları seğirirken ve ter göğsünden aşağıya süzülüp şakaklarından damlarken bile olduğu yerde donup kalmıştı. Oda o kadar sıcaktı ki, Ildiko'nun o gür, yumuşak dudakları ve onların ardına gizlenmiş dişleriyle ağzının arası o kadar sıcaktı ki.

İsterse onu ısırabilir, kanını akıtabilir, onarılamayacak şekilde sakatlayabilirdi. O anda hayatında hiç olmadığı kadar savunmasızdı. Hiçbir Kai aşığı ona bunu yapmamıştı, yapmasına da izin vermezdi. Halkının sahip olduğu dişlerle değil. Ama Ildiko insandı, dikkatli olunmadığı takdirde ağız öpücüğünü bile tehlikeli bir şey haline getiren uçları yoktu. Aynı zamanda sevgili karısı, kalbinin koruyucusu, varlığında kendini en güvende hissettiği kişiydi.

Dehşet yatışmış, geriye sadece onun okşamalarının verdiği mutluluk kalmıştı. Dirseklerini gevşetti ve yatağa tamamen uzandı. Ildiko'nun elleri sessizce kalçalarını yatağın kenarına yaklaştırdı ve o da buna uydu.

Onu ağzının derinliklerine çektikçe okşamaları daha da sertleşti.
Dili hassas etinin yılan gibi sarıyor gibiydi ve arka dişlerinin en hafif sıyrıklarıyla ürperdi. Daha sert emerken ağzının onun etrafında şekillendi, yavaşça yukarı ve aşağı hareket etti. Uzun bir iniltinin ortasında onun adını söyledi ve ellerini saçlarına gömüp başını kavradı.

Bu tarifsiz bir coşkuydu, daha önce bildiği hiçbir şeye benzemiyordu, sikini Ildiko'nun kalçalarının arasına gömdüğü, kendini ona sunarken onu sahiplendiği zamanlar dışında eşi benzeri yoktu.

Kalçaları Ildiko'nun belirlediği ritme uyacak şekilde kalktı ve Ildiko'nun cesaretlendirici inlemeleri yükseldi. "Ah tanrılar, Ildiko. Bu... bu." Kekelediği cümleyi tamamlayamadı, karısının onu hızla kan, kemik ve katıksız hislerden oluşan akılsız bir yaratığa dönüştüren sevişmesine kendini kaptırmıştı. Derisinin altında akan ve karnının alt kısmıyla kasıklarında biriken karıncalanma ısısı, uzuvlarını, gövdesini ve kalbinin kaburgalarının altında üç kat hızla attığı göğsünü sarana kadar dışarıya doğru dalgalandı. Ildiko sanki içinde yükselen ateşi hissetmiş gibi hızını artırdı, onu daha da sertleştirdi, sözsüz bir yalvarışla haykırana kadar daha derine çekti. Durmak mı yoksa devam etmek mi istiyordu, . İkisi de, ikisi de. Fark etmezdi. Kadının ağzına daha sert girmesini engellemek için parçalanmış kontrolünün iplerine sarıldı. Elleriyle çarşafları pençelemek için onu bıraktığında saçları parmaklarının arasından kaydı.

"Dur," diye emretti. Eğer durmazsan ağzına boşalacağım."

Sakın durma. Sakın durma. Durmayın.

Ildiko onu görmezden geldi, sanki duyduğu tek ses kafasının içinde ona devam etmesi için yalvaran sesmiş gibi.

Muhtemelen tüm Saggara doruğa ulaşırken çıkardığı feryadı duydu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ildiko yatakta debelenirken parmakları kalçalarına saplandı ve çırpınışlarıyla onu incitmemek için elinden geleni yaptı. Ildiko'nun tohumunu yutarken ağzının esnemesi ve çekilmesi, içinden daha hafif bir orgazm daha geçirdi. Kapalı göz kapağının ardında renkler patladı ve açlıktan ölmek üzere olan ciğerlerine sığ bir hava çekti.

Kadın yavaşça geri çekilip onu nazik bir öpücükle serbest bırakırken Brishen ellerinin altında titredi. Yumuşamakta olan sikinin üzerinde serin bir hava akımı dolaştı. Yatak onun ek ağırlığı altında gıcırdadı ve Brishen gözünü açtığında onun kendisine doğru eğildiğini, yanaklarının pembeleştiğini ve ağzında belirsiz bir gülümsemenin kıvrıldığını gördü.

"Sana zarar vermedim, değil mi?"

Ona zarar vermek mi? Onu öldürmeye çalışmıştı ve adam bunun her bir anından zevk almıştı. Uzun süren sessizliği karşısında gülümsemesi soldu. Brishen onu kendine doğru çekti ve ikisini de yan yatırdı. Göğüsleri adamın göğsünde yumuşacıktı, bacakları bacaklarına dolanmış, baştan çıkarıcı bir şekilde . Onun alnını, gözlerini, burnunun kenarını, elmacık kemiklerinin kıvrımlarını ve son olarak da ağzını öptü.

Kadının tadı biraz tuzluydu ve adam, kadın ağzının içinde inleyip ellerini saçlarına dolayıncaya kadar öpücüğü derinleştirdi. Nefes almak için ayrıldıklarında gülümsemesi geri dönmüştü.

"Beni öldürdün," dedi. "Ama bana zarar vermedin." Yüz hatlarına kendinden memnun bir ifade yerleşti. "Siz kadınlar High Salure'deki yemekten önce bunu mu konuştunuz?" Yanaklarındaki pembe renk onu ele verdi.

Küçük bir omuz silkme hareketi yaptı. "Diğer şeylerin yanı sıra. Serovek'in ilk akşam yemeğindeki konukları bacaklarının arasında ne sakladığını konuşmak için sen gidene kadar bekledikleri için kendini şanslı say." Küçük bir kaş çatması alnını gölgeledi. "O kadınlar kralın sorgucularından bile beterdi. Bir an için, mahremiyetimizle ilgili sorularına cevap vermezsem bana kelepçe takacaklarından korktum."

"Ama seni meraklandırdılar."

Bir omuz silkme daha ve ardından bir iç çekme. "Evet, öyle." Ildiko parmak ucuyla omzunun ve pazusunun hatlarını çizdi, köprücük kemiğini ve boğazının çukurunu çizmek için aşağıya indi. Denemeyi çok istedim. Ne de olsa sen de bana benzer bir şey yapıyorsun ve bu muhteşem bir şey.

Kadının övgüsü adamın kanını ikinci kez ısıttı ve adam sırıttı. Kadın onun koluna vurdu. "Bu kadar çok övünme. Dişlerim bir Kai'ye ait olmasa da, reddedeceğinden korktum."

Bu onu duraklattı ve ona bakmak için geri çekildi. Eminim şimdiye kadar, eğer isterse Gece'yi ay ve yıldızlarıyla birlikte ona vereceğini biliyordu. "Pek sayılmaz," dedi. "Gücüm yeterse, ne istersen veririm."

Onun daha önceki hareketlerini taklit ederek, onu öpmeden önce parmaklarıyla yüzünü haritaladı. "Gecenin Prensi," diye fısıldadı onun dudaklarına. "Seviyorum

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

sen."

"Ve ben de seni, günün kadını."

Bundan sonra her biri bir öncekinden daha ateşli birkaç öpücük ve okşama alışverişinde bulundular. Brishen konuştuğunda Ildiko'nun vardiyasını kalçalarına doğru iterken durdu.

"Seni tekrar bu şekilde memnun etmek isteyeceğim."

"Tanrılara şükürler olsun," dedi. "Beni önünde diz çöküp ikinci kez düşünüp düşünmeyeceğini sorma zahmetinden kurtardı." Karşılıklı sırıttılar.

Kadının vücudunu bakışlarına ve ellerine sunma görevine devam etti. "Serovek'in misafirleri arasında kimin kimin karısı ya da kızı olduğunu asla hatırlayamıyorum," dedi, kalçasının kıvrımına, beline doğru hafifçe inişine hayranlıkla bakarak. "Bu kadınların isimleri nedir?"

Elinin altından uzandı. "Neden sordunuz?"

Eğilip kızın omzuna bir öpücük kondurdu. "Böylece onlara dedikoduları ve meraklı bakışları için hediyeler ve sonsuz minnettarlık notları gönderebilirim. Tanrılara güneşte gevezelik ettikleri için şükürler olsun."

~END~

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Grace Hakkında

Grace Draven, kocası, çocukları ve büyük, şapşal köpeğiyle Teksas'ta yaşayan bir Louisiana yerlisidir. Hikâye anlatmayı ezelden beri seviyor ve kurgusal kötü çocuk hayranı. Romantic Times Reviewers Choice 2015'in En İyi Fantastik Romanı ödülünün sahibi ve USA Today Çok Satan yazarıdır.

Grace ile Facebook'ta tanışın!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Grace Draven tarafından yazılan başlıklar

WRAITH KRALLARI
Parlaklık
Eidolonu
İppos Kralı (2017)

KARGALAR DÜNYASININ EFENDİSİNDEN
Kargaların Efendisi
Kara Kanatların Fırçası
Yıldırım Tanrısının Karısı
İçimizdeki Işık

DİĞER HİKAYELER
Yalvar Bana
Tüm Yıldızlar BakıyorTaç ve Krallık İçin Küçülen Ayın Altına

Benimle bağlantı kurun:
web sitesi:
gracedraven.com
Facebookfacebook.com/grace.draven

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org